

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631.

Hely

Idő

"1910."

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Bpest közélémezése.

Forrás:

Bpesti hírlap

Bp.

1910 III/13

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

FŐVÁROSI ÜGYEK.

Budapest közélémezése.

A jéghiány kérdése napirendre vetette Budapest hussal való ellátásának a dolgát is. A fővárosi közönsége alig tudja, hogy hussal való élélémezése mindössze két napra van biztosítva, s ha bármily okból két nap alatt nem jut friss küldeményhez, Budapesten nem lehet húst kapni. Ennek az abnormis állapotnak oka az, hogy a szarvasmarha-közvágóhidnak nincsen megfelelő hűtőberendezése. A közvágóhid igazgatósága már évek óta számos előterjesztéssel sürgeti egy modern hűtő berendezését és több ízben rámutatott arra a veszedelemre, amely a fővárosi közönséget érheti az által, hogy husszükséglete csak két napra van biztosítva. Az előterjesztések garmadába gyűltek az irattárban, de a helyzet javítására nem történt semmi.

Ezt a normális viszonyok mellett is tarthatatlan állapotot még súlyosabbá teszi a jéghiány, mert előrelátható, hogy a mészárosok még egy napi szükségletüket sem fogják egyszerre elszállítani, hanem a húst a vágóhídi hűtőben helyezik el. Kétségtelen, hogy ez az állapot a közvágóhídi hűtőben a hús torlódására vezet, amely hamarosan alig lehet segíteni. A városházán azt hiszik, hogy hatósági intézkedéssel fogják rákényszeríteni a mészárosokat arra, hogy a hűtőben csak a következő napokban szükséges húst raktározzák. Ezt elrendelheti a hatóság, de a közönségnek nem sok haszna lesz belőle, mert csak több romlott hús kerül majd elfogyasztásra.

A közélémezés elsődrendű érdeke, hogy ezeken az állapotokon a hatóság minél sürgősebben és minél radikálisabban segítsen. A segítségnek csak egy módja van, a régi mulasztás pótlása, a hűtőberende-

zés megépítése. Erre a hűtőberendezésre nemcsak az ideai jéghiány idején, hanem állandóan nagy szükség van, mert a hűtő megépítésével végre rendezheti a város a husvásárt is.

A minap közöltük a vásárcsarnoki igazgatónak jelentését, amely szerint a középponti vásárcsarnok a helyszüke miatt a rendeltetésének egyáltalában nem tud megfelelni. Az igazgató a vásárcsarnok kibővítését sürgeti és a tanács ideiglenes segítségül kénytelen volt a szezonpiacot állandósítani. A középponti vásárcsarnokot mai helyén annyira kibővíteni, hogy a követeléseknek megfeleljen, nem lehet, s azért vetették föl már hivatalosan is egy új középponti vásárcsarnok építésének a tervét. Ennek a tervnek a végrehajtása megint sok milliót emésztene meg, amelynek kamata és amortizációja még jobban terhelné és drágítaná a közélémezést. Más megoldást kell tehát keresni és erre legalkalmasabbnak mutatkozik a husnagyvásárnak a középponti vásárcsarnokból a közvágóhidra való kitelepítése; a hova a husnagyvásár természeténél fogva is tartozik. Képtelen dolog, hogy ma csak azért, mert a vásárcsarnok építésekor feltették annak rentabilitását, a közvágóhídon levágott állatok húsát be kell szállítani a középponti vásárcsarnokba. Ez a szállítás ok nélkül növeli a termelési költséget, de jelentékenyen megromítja a hús minőségét is. Az érdekelt iparosok már régen panaszt tettek ez ellen az állapot ellen, jogosan hivatkoztak arra, hogy ki vannak szolgáltatva a husnagyszerkedőknek, mert a csarnokban soha sem tudják megállapítani a rendelkezésre lévő áru mennyiségét, mert üzletkörüknél fogva a közvágóhídon kell lenniök a hús feldolgozásakor és ugyanakkor kellene lenniök a vásárcsarnokban is.

A pénzügyi bizottság tegnapi ülésén Glück

Frigyes kijelentette, hogy a középponti vásárcsarnok hűtőberendezése a célnak meg nem felel, mert a hűtőben a hús megromlik. A jégdrágaság az idén rá fogja kényszeríteni az iparosokat, hogy ezt a hűtőt nagyobb mértékben vegyék igénybe, a mi megint csak a közélémezés rovására lörlénik. Ha a közvágóhídon a hűtőt megépítik, nincsen többé semmi akadálya annak, hogy a husnagyvásárt oda kitelepítsék, és így fokozva a konkurrenciát, a közélémezést olcsóbbá és jobba tegyék. Ma már nem kell féltenuünk a középponti vásárcsarnok rentabilitását és a főváros néhány százezer korona költséggel hosszú időre helyet adhat a vásárcsarnoki árúknak. De közegészségügyi szempontból is rendkívül fontos a husnagyvásár kitelepítése, mert a vásárcsarnokban a dolog természeténél fogva lehetetlen olyan állategészségügyi szolgálatot berendezni, a minővel a főváros a közvágóhídon rendelkezik.

A szarvasmarha-közvágóhid lábraállítására és a marhahús olcsóbbá tevésére azért is sürgős szükség van, mert a sertéshús, amely azelőtt a szegényebb osztály élelmicikke volt, olyan drága, hogy megfizetni is alig lehet. Csodálatos, hogy a sertéshús ára csak Budapesten emelkedik horribilis mértékben. A sertés ára február utolsó hetében Budapesten 1.56—1.84 korona volt, ezzel szemben Bécsben 1.24—1.53 korona, Németországban 1.31—1.76, Párisban 1.18—1.31 korona. A bécsi árak élősulyban, a többi mind a kőbányai üzansznak megfelelő hussúlyban vannak számítva. Párisban tehát 25—28 százalékkal olcsóbb a sertés, mint Budapesten. A szakértők ezt a sertésállomány csökkenésének tulajdonítják, és azt állítják, hogy nincsen kilátás arra, hogy a sertéshús ára égpár éven belül csökkenjen. A földművelésügyi

miniszter a sertéstenyésztés fokozása érdekében állami támogatást biztosít a gazdáknak, de ez a támogatás sem látszik elegendőnek. Nem vitatjuk most, hogy mi okozta a nagy drágaságot, de konstatáljuk, hogy a sertés ára egy éven belül harminc százalékkal, a zsir ára rövid idő alatt száz százalékkal, a sertéshús a kisleányban negyven-ötven százalékkal emelkedett. Ez az áremelkedés lehetetlenné tette, hogy a sertéshús a szegény néposztály élelmezési cikke legyen és ma a sertéshús csaknem drágább a baromfinál is.

Ilyen viszonyok mellett a hatóságnak kettős kötelessége, hogy mindent megtegyen a közönségnek hussal való ellátása érdekében és idejüket mult, tarthatatlan elvekkel mesterségesen ne drágítsa a közéletet. Sürgősen meg kell építenie a közbiztonságon a hűtőberendezést, hogy odatelepíthesse a hús-nagyvásárt. De gondoskodnia kell a sertésszabadvásár életbeléptetéséről is. A sertésvásárt közel tíz esztendője berendezte már a főváros, de még ma is üresen áll. A drága berendezés megvan, de vásár nincsen.

Ha a hatóság idejekorán meg nem teszi a szükséges intézkedéseket, a melyekkel a közéletet folytonos drágulását megakadályozhatja, a drágaság elviselhetetlen lesz és a hatóság nem védekezhetik azzal, hogy a polgársággal szemben kötelességét teljesítette.